

Oasemoment 'De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig' Emmaüsparochie - donderdag 22 juni 2017

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Mattheüs.

Jezus trok alle steden en dorpen rond,
terwijl Hij in hun synagogen onderricht gaf,
de goede boodschap van het koninkrijk verkondigde
en elke ziekte en elke kwaal genas.
Bij het zien van de mensenmenigte werd Hij diep bewogen door hen,
omdat ze geplaagd en gebroken waren als schapen zonder herder.
Toen zei hij tegen zijn leerlingen:
"De oogst is wel groot,
maar arbeiders zijn er weinig.
Vraag dus de eigenaar van de oogst
om arbeiders in te zetten voor zijn oogst."
Hij riep zijn twaalf leerlingen bij zich
en gaf hun de macht om onreine geesten uit te drijven
en elke ziekte en elke kwaal te genezen.
De namen van de twaalf apostelen zijn deze:
allereerst Simon, die Petrus genoemd wordt,
en dan Andreas, zijn broer;
Jakobus van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer;
verder Filippus en Bartolomeüs,
Tomas en de tollenaar Mattheüs,
Jakobus van Alfeüs en Taddeüs,
Simon Kananeüs en Judas Iskariot,
die Hem overgeleverd heeft.
Hij zond ze uit met de opdracht:
"Sla de weg naar de heidenen niet in,
en ga een stad van de Samaritanen niet binnen.
Maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.
Verkondig op je tocht:
'Het koninkrijk der hemelen is ophanden!'
Genees zieken, wek doden op, maak melaatsen rein,
drijf demonen uit.
Voor niets hebben jullie gekregen,
voor niets moet je geven."

(Mt. 9,35 - 10,8 - Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

De menigte die afgetobd neerlag als schapen zonder herder...
Wie waren die mensen? Waarom liepen zij Jezus achterna?

Misschien op zoek naar iemand die hen hielp te ontsnappen
aan de bestendige druk van de bezetter?
Vandaag zijn het de vele miljoenen mensen
die moeten leven onder oorlogsgeweld
of die sterven van de honger.
Er is nog zoveel onrecht in de wereld,
maar arbeiders om daaraan iets te doen, zijn er weinig.
Misschien ligt de afgetobde massa mensen
nog wel dichterbij ons dan we vermoeden.
We moeten de pijnpunten durven zien, ook in ons eigen midden.
In die vele jonge en minder jonge mensen
die opgejut worden om te presteren en vooruit te komen
en anderzijds losgelaten worden zonder enig normbesef
en nooit meer horen waar het in het leven echt op aan komt.
Durven herder zijn voor je medemensen is de opdracht van elke christen:
er zijn voor de anderen,
bemoedigen waar het kan
en ingrijpen waar het moet.
We hebben zoveel waarden en liefde meegekregen,
we moeten veel van die rijkdom ook willen doorgeven.

(naar Manu Verhulst)

Stilte

Bezinning

Het blijft toch merkwaardig
dat Jezus zich niet de meest capabele, invloedrijke,
psychologisch evenwichtige mensen tot apostelen heeft gekozen.
De lijst van zijn naaste medewerkers geeft aan
op welke soort mensen Jezus een beroep durfde te doen.
Petrus, een man met een groot hart,
maar ook met een grote mond,
die Hem verloochenen zal.
Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs,
die hun moeder wisten te overhalen om voor hen
aan Jezus de beste posten in zijn Koninkrijk te vragen.
Mattheüs, een belastingsontvanger
die collaboreerde met de bezetter.
Judas, die Hem verraden zal
voor dertig zilverlingen.
Had Jezus echt geen betere volgelingen
om hen tot apostelen te maken?
Juist een loochenaar,
een postjeszoeker, een tollenaar en een verrader
worden gestuurd om duivels uit te drijven
en zieken te genezen.
De helende kracht van het evangelie
wordt in handen gelegd van loochenaars,
postjeszoekers, tollenaars en verraders.
Blijkbaar hangt de geloofwaardigheid van het evangelie
niet af van de capaciteiten van de boodschappers
maar van de effectiviteit van de boodschap zelf:
God bewerkt heling
doorheen zwakke mensenhanden.
Het evangelie heeft geen nood aan machthebbers,

maar aan bevrijders, herders, dienaars.
Maar de concrete voorbeelden uit het evangelie
tonen dat die helpers van Jezus
niet als perfecte leerlingen geboren werden,
maar dat zij tot vurige apostelen
kunnen groeien en geroepen worden.

(Pater Frans s.j.)

Stilte

Bezinning

De VDAB deelt mee dat er voor de opbouw van het Rijk van God
nog veel vacatures moeten worden ingevuld.
Daarom worden dringend gevraagd:
Garagisten, die sleutelen aan grote en kleine foutjes.
Leerkrachten wiskunde, die alles eerlijk verdelen.
Mijnwerkers, die mensen uit de put halen.
Deurwaarders, die alle oorlogstuig in beslag nemen.
Muzikanten, die mensen opvrolijken en laten dansen van plezier.
Opticiens, die blindheid wegnemen.
Kleermakers, die de wereld in een nieuw kleedje steken.
Badmeesters, die mensen boven water halen.
Wegenbouwers, die eenzamen met eenzamen verbinden.
Fietsenmakers, die zorgen dat alles weer op wieltjes loopt.
Tolken, die ons vreemdelingen leren verstaan.
Slopers, die muren tussen mensen afbreken.
Portiers, die openheid bewerken.
Metselaars, die woningen bouwen voor daklozen.
Priesters en kloosterlingen, die de Blijde Boodschap niet voor zichzelf houden.
Soldaten, die de vrede van de ene kant naar de andere kant schieten.
Verpleegkundigen, die niemand alleen laten sterven.
Christenen, die daadwerkelijk bewijzen
dat Christus niet dood is, maar leeft.

(auteur niet gekend)

Muziek

Bezinning

Arbeiders in de wijngaard.
Het is als met een landeigenaar
die erop uittrok
op zoek naar arbeiders voor zijn wijngaard.
Vanuit de dagelijkse doordeweekse werkelijkheid,
de eenzaamheid, de angst,
de drukte en de haast,
klinkt ook nu Gods roep:
treed binnen in een nieuwe wereld,
blijf niet aan de kant staan wachten,
neem je taak op met beide handen
en zet je in
voor je minste medemens.
Want Ik geloof in jou
en heb je nodig

opdat mijn Naam zou kunnen gebeuren.
Werk mee aan iets nieuws,
ieder van jullie,
met je eigen mogelijkheden en talenten.
En zie hoe het leven anders kan;
dat goedheid veel verder gaat
dan berekenende rechtvaardigheid,
en dat het loon voor iedereen gelijk is:
leven in overvloed.

(Carlos Desoete, *In zijn Naam*)

Stilte

Bezinning

Over de oogst valt niet te klagen.
Er zijn nog veel mensen gelovig,
ook al zijn ze misschien niet kerkelijk meer.
Er zijn ook nog heel wat mensen
die zich voor hun geloof inzetten,
maar die worden er soms zo moe van!
De arbeiders van vroeger zijn ondertussen al oud
en worden bedolven onder een takenpakket
dat niet meer prettig is.
En waar vroeger hele groepen mensen
hun schouders mee zetten onder een parochie of een groepering,
zijn het nu altijd dezelfde die al het werk verzetten.
Het is niet meer zo leuk
om arbeider te zijn in dit Godsvolk.
Zou het niet kunnen dat God heel nieuwe plannen heeft
met zijn gelovig volk op aarde?
Dat Hij zijn kerk in de toekomst helemaal anders wilt?
En dat wij alleen maar zien dat het lastiger wordt
omdat loslaten zo moeilijk is.
Laten we er maar gerust in zijn
dat Hij best weet waarmee Hij bezig is.
En dat de oogst goed zal zijn en arbeiders genoeg,
zodra wij durven loslaten
en zijn plan volop beginnen uit te voeren.
Hoe dat goddelijk plan eruitziet?
Tja, Hij is de Heer van de oogst, alleen Hij weet het!

(Dekenaat Oudenaarde)

Stilte

Gebed

God, U zoekt arbeiders voor de oogst...
Ik wil wel komen, Heer, maar of ik U volgen kan, weet ik niet.
Ik wil wel komen, Heer, maar of ik alles achterlaten kan, weet ik niet.
Ik wil wel komen, Heer, maar of ik trouw blijven kan, weet ik niet.
Uw ritme van leven, uw kijk op de dingen, uw liefde voor de mensen
en uw woord van trouw zijn goddank veel beter dan het mijne.
Ik wil wel komen, Heer, maar U moet me aannemen zoals ik ben.
En de rest laat ik over aan uw genade.

Amen.

(<http://blog.dominicanenschildebergen.be>)

Muziek

Bezinning

"Voor niets hebben jullie gekregen, voor niets moet je geven."

Daarmee stuurt Jezus zijn leerlingen de baan op
om het Rijk Gods te verkondigen.

Het is een uiterst gevaarlijk zinnetje,
omdat het ons zoveel
uit handen slaat.

Het evangelie zegt hier zeer radicaal:

je hebt niets verdiend, je hebt niets aan jezelf te danken.

Het doet denken aan een uitspraak van president Kennedy toen die zei:

"Vraag niet wat je land voor jou kan doen,
vraag liever wat jij voor je land kunt doen."

Jezus zijn uitspraak staat haaks op een beschaving als de onze,
die zo sterk op haar eigen kunnen en prestaties gesteld is.

Een christen is geen zelfvoldaan mens
die steeds op zijn eigen rechten en verdiensten staat.

Een christen is een dankbaar mens
die weet dat hij alles te danken heeft aan God,
die hem grenzeloos liefheeft.

Paulus gaat daarbij heel ver:

hij dankt omdat hij mag delen in het lijden van Christus!

Als de dankbaarheid zo ver kan gaan,
wordt het tweede deel van het zinnetje vanzelfsprekend:

"Voor niets moet je geven."

Dat is het echte liefhebben.

Christelijk leven is een gul antwoord van gratuite 'weder-gave'.

Omdat alles gave is
en opdat alles gave zou worden.

(naar Eric Vanden Berghe, *Van U is het Woord. Overwegingen bij de Schrift*)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blaadje.

Toen U de apostelen uitzond
gaf U die zending eigenlijk aan elke christen, God,
en dus ook aan mij:
op weg gaan naar het kleine en het zwakke.
In uw naam en met de tederheid van Jezus
zorg dragen voor al wie kwetsbaar en eenzaam is,
en de hemel op aarde voelbaar en ervaarbaar maken,
door met uw liefde van mensen te houden.

Alleen kan ik dat niet.

Wil daarom bij me blijven en me liefhebben
als een goede herder en een trouwe vriend
in goede en kwade dagen, altijd,

tot in eeuwigheid.
Amen.

(naar Erwin Roosen)

Stilte

Bezinning

Waar mensen
met hun eigen mogelijkheden en talenten zorg dragen voor mensen,
dáár wordt het Rijk Gods zichtbaar nabij.
Dáár wordt Gods liefde tastbaar.
In het gelaat van zorgzame en tedere mensen
krijgt God een gezicht in de wereld.
En als we dat doen, dan doen we eigenlijk niets bijzonders.
Dan doen wij gewoon onze plicht!
Want voor niets hebben we gekregen!
En voor niets mogen wij ook geven!
Gods liefde voor ons is belangeloos.
Hij koppelt er geen voorwaarden aan vast.
Hij houdt van ons, zoals we zijn.
Als wij die liefde van God door ons heen laten stromen,
dan zullen ook wij in staat zijn
om de wereld lief te hebben.
Dan zal alles wat wij doen het merkteken dragen van zijn liefde
en van zijn barmhartigheid.
Dan zullen de mensen in ons iets van God ontdekken,
omdat onze daden een getuigenis zullen zijn van zijn liefde.
Dat is de zending die God vandaag aan u en mij toevertrouwt:
in zijn naam en met het hart van Jezus
mensen bemoedigen en genezen,
en zijn liefde en tederheid
handen en voeten geven in de wereld.

(Dekenaar Oudenaarde)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

In juli en augustus is er geen Oasemoment.
Maar wij verwachten u graag weer
voor het Oasemoment op donderdag 28 september.
We starten dan een nieuw werkjaar.
En hoe kun je als Emmaüsparochie
je werkjaar beter opstarten
dan met stilstaan bij wat Emmaüs voor ons betekent?
We zullen dat verhaal opnieuw lezen
en verder ontdekken hoe wij onszelf herkennen
in de twee leerlingen die naar Emmaüs trekken.

Moge de vrede van de Heer
de hele zomer lang bij u zijn

en u maken tot
arbeider in zijn wijngaard
van vrede voor deze wereld.